

[Larsen-Ledet]

vil takke for hans positive bemærkninger om det radikale forslag. Ja, der var jo ligefrem forår i luften i ministerens stemme, da ministeren talte om indeklån. Det nød jeg virkelig. Min hukommelse er nogenlunde i orden, og jeg kan huske, at vi tidligere har diskuteret det, men det skal man ikke harcelere over. Man skal glæde sig over de fremskridt, der sker, og det gjorde jeg virkelig i den henseende.

Det har jeg måske sagt tidligere, men jeg tror også, at vores forslag har været med til at sætte lidt mere fart i landbrugsministeren. Jeg er utrolig glad for, at dette forslag er havnet direkte på Bernsteinudvalgets forhandlingsbord. Det skal ministeren ikke være i tvivl om, og det skal ministeren også have tak for.

Så kommer det sådan lidt mere sarkastiske nu, for der er ingenting, der bare kan være solskin. Ministeren ligesom ironiserer lidt over, at vi – undskyld, hr. formand, men det var altså ministeren, der lagde op til det i forbindelse med diskussionen om høsttabsordningen – ikke havde forståelse nok for at skabe miljøkompensation. Hvis det var ministerens opfattelse, at det kun kan ske gennem en lempelse af jordskatterne, så er det jo rigtigt, men vi gav jo samtidig udtryk for, hr. minister, at vi fra radikal side var med på at fremskaffe de midler, der var nødvendige. En anden af vores ordførere har også tidligere givet udtryk for her, at vi finder, at en fjernelse af skatterne som miljøkompensation efter vores opfattelse ville virke uhenigtsmæssigt, fordi der er meget stor forskel på grundværdierne, og fordi de ingen som helst forbindelse har med de faktiske omkostninger ved at anlægge grønne marker. Derfor er vi parate til at være med til at stemme for nogle bevillinger, altså under forudsætning af, at vi kan få en efter vor opfattelse mere rimelig fordeling.

Så må jeg vende mig til hr. Bjørn Westh. Jeg kan glæde mig over, at hr. Bjørn Westh interesserer sig så meget for landets økonomi. Det var også tilfældet, da hr. Bjørn Westh var landbrugsminister, men da glemte hr. Bjørn Westh at spille ud med et konkret forslag om, hvor meget hr. Bjørn Westh ville stille til rådighed for dansk landbrug. Det var bestemt ikke den måde, det foregik på. Tværtimod var hr. Bjørn Westh meget agtpågivende over for at varetage statens og finanskassens interesser. Det beløb, vi kom frem til dengang, var der masser der var kolossalt utilfredse med, i hvert fald på davæ-

rende tidspunkt. Så hr. Bjørn Westh får i hvert fald ikke mig til nu at nævne et beløb, som Det Radikale Venstre er parat til at være med til at bevilge her, for det ville efter min opfattelse belaste forhandlingerne. Det, som vi er interesseret i fra radikal side, er netop at skabe et klima, hvor der virkelig er mulighed for, at der kan føres brede og saglige forhandlinger om disse først og fremmest for landbruget, men også for samfundet i dets helhed meget vigtige spørgsmål.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 109 om oprettelse af en statsgaranteret jordbrugerfond til ny- og refinansiering af landbrug, hr. Bjørn Poulsen, har ordet.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg vil godt have lov til at starte med at prøve på – prøve på – at få nogle af forslagsstillerne til at forstå, hvad det er, SF's forslag går ud på.

Staten skal ikke opkøbe en eneste ejendom. Man kan ikke finde et eneste sted i forslaget, hvor der står noget som helst om, at staten skal opkøbe en eneste ejendom. Man kan læse noget om, at staten skal være med til at opbygge en ny kreditinstitution. Det er vel ikke det samme, for så kunne man med lige så god ret sige, at alle de mange penge, vi har pumpet ud til landbruget i de sidste 10 år i forskellige former for nødhjælpsordninger, medførte, at staten på den ene eller anden måde var med til at lave et statslandbrug. Det er en fuldkommen vanvittig tankegang. Jeg synes ærlig talt, at man burde have læst forslagene lidt bedre.

Til hr. Larsen-Ledet vil jeg kun sige, at spørgsmålet om en bæredygtig ejendom – og det er nævnt i forslaget – kontra en ejendom, hvor der skal afhøves lidt gæld, ikke behøver at have noget med hinanden at gøre. En bæredygtig ejendom er en ejendom, der med en normal gældsprocent vil kunne løbe rundt. Så tror jeg også at hr. Larsen-Ledet og undertegnede er enige.

Må jeg så have lov til at sige til hr. Preben Møller Hansen, at jeg har forståelse for, at hykleriet ingen grænse kender, når det drejer sig om hr. Preben Møller Hansen. Når hr. Preben Møller Hansen stiller sig op og – meget højt endda – fortæller Folketinget, at det i hvert fald ikke skal være skatteyderne, der skal betale no-